

† Hjalmar Håkanson.

† Hjalmar Håkanson.

Musikaliska akademien har under detta år förlorat flere af sina ledamöter och dess konservatorium mistat först sin direktör, Rubenson, och under sommaren en mångårig lärare, i det Hjalmar Håkanson, sånglärare vid detsamma, efter en längre tids sjuklighet afgick med döden d. 3 juli.

Hjalmar Emanuel Håkanson föddes den 30 sept. 1844 i Öregrund. Vid 16 års ålder ankom han till Stockholm, blef 1861 elev vid Musikaliska akademien och tog 1870 musikdirektörsexamen vid dess konservatorium, såsom det från 1867 benämnes. Musikal. akademien residerade då i Kirsteinska huset vid Klara Strandgata (där nu hotell Continental är beläget), och på Baucks aftonföreläsningar i musikens historia, illustrerade af musik, fick den talrika publiken ofta höra hr Håkanson, en ung ljuslockig sångare, som genom sin vackra stämma och musikaliskt föredrag blef mycket uppmärksammasad.

Innan Håkanson tog sin direktörsexamen debuterade han den 8 mars 1868 på kgl. teatern såsom *Papageno* i »Trollflöjten» och fästades sedan vid dess lyriska scen, där man ännu i slutet af maj 1888 finner honom uppträda såsom *Brahmas öfverstepräst* i »Afrikanskan». Följande spelår sak-

SVENSK MUSIKTIDNING.

nas hans namn i förteckningen öfver operapersonalen. Vid operan tjänstgjorde hr Håkanson flitigt och har väl där utfört ett 40-tal partier.

Utom i de ofvan nämnda partierna har han, att först nämna sådana af allvarligare art, där uppträdt som Capulet i »Romeo och Julia», Kuno i »Friskyttan», Gessler och Melchtal i »Tell», Ulf i den »Den bergtagna», Sven Grate i »Blenda», don Diego i »Afrikanskan», Fernando i »Trubaduren», Estevan i »Den beslöjade sängerskan», kung Henrik i »Lohengrin», Jakob i »Josef i Egypten» Daniel i »Vattendragaren», grefven i »Figaros bröllop», Wagner i »Faust», Ramphis i »Aida», Biterolf i »Tannhäuser», Oberthal i »Profeten», S:t Bris i »Hugenotterna», Colonna i »Rienzi», greve Raimond i »Vikingarne», Jarno i »Mignon», Gregor i »Karpathernas ros», Paris i »Romeo och Julia», Selva i »Den stumma», Zuniga i »Carmen», Belcor i »Kärleksdrycken» och Max i »Alphyddan»; vidare, i mera komiska roller, som Mazetto i »Don Juan», Ström i »Muntra fruarna», Bartholo i »Figaros bröllop», och under skepnad af värdshusvärd — en figur, som på scenen nästan alltid hör till de komiska — har han framträdt som Girot i »Duellen», Matheo i »Fra Diavolo», Nicolas Pariset i »Guldkorset» och mästare Reynhold i »Nordens stjärna». Några andra mindre roller förbigå vi.

I fråga om direktör Håkansons musikaliska verksamhet för öfrigt kan nämnas, att han under fyra år varit sånglärare vid Stockholms gymnasium och såsom sådan äfven tjänstgjort i Nya elementarskolan och andra skolor. Därjämte har han i sju år varit Gustaf Mankells (död 1880) vikarie som organist i Jakobs kyrka, vid hvilken han från 1870 varit kantor. År 1875 blef han lärare i elementar-, kyrko- och körsång vid konservatoriet. Såsom sånglärare har hr Håkanson utvecklat stor verksamhet, och bland hans mera bemärkta elever må nämnas Anna Klemming, den omtyckta operasångerskan, som undervisades af honom först ett år privat och sedan vid konservatoriet i öfver fem år. En annan begåfvad elev till honom var den tidigt borttryckte barytonsångaren Erik Johansson, hvilken å k. operan 1883 debuterade som Figaro och Leporello. Som tonsättare har direktör Håkanson föga verkat. Hans kompositioner, hvaraf inga utgifvits, höra hufvudsakligen till kyrkomusikens område.

Sedan 1882 var Hjalmar Håkanson ledamot af K. Musikaliska akademien.

